θητικῶς δὲ καὶ μετ' ἐλεημοσύνης τινὸς κατηγορεῖ τοῦ Εὐριπίδου ἀσεβείας. ἄρχει γὰρ ἀπὸ τῆς βοσκήσεως τῆς παιδίων, καὶ μέμφεται τοῦ Εὐριπίδου, ὅτι δίκαιον τὸν ὑπερβολὴν τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ εἰς τοὺς θεοὺς ἀφείλετο τὴν εὐτυχίαν τῆς παιδίων ἐκείνης, οὓς δὴ αὐτάρκως ἔτρεφεν ἐκ τῆς στεφανοπλοκίας πρὸς τὴν κακηγορίας καὶ κακολογίας τῆς Εὐριπίδου, ὃς ἀναπέπεικε θεοὺς οὐκ εἶναι. χ' οὕτω στεφάνων οὐ δεῖται. Στεφανοπλοκοῦσα.] τουτέστι πλέκουσα τοὺς στεφάνους, ὑφαίνουσα καὶ διακοσμοῦσα. Ημικάκως.] τουτέστι οὔτε λαμπρῶς, οὔτε πονηρῶς, ἀλλὰ μετρίως. Νῦν δ' ὅμως.] ἐνταῦθα ἡ γυνὴ διασύρει καὶ ὀνειδίζει τὸν ἀσέβειαν τοῦ Εὐριπίδου, ὃς ἄθεός ἐστι. Εἰσήμισυ]ὅτον περ εἰώθειμεν, ὅτι θεοὺς οὐ νομίζουσιν εἶναι πολλοὶ ἀναπειθέντες καὶ ψευδοδιδαχθέντες ὑπὸ Εὐριπίδου, καὶ δίκαιον τοῦ οὐκ ἐθέλουσι φιλᾶσθαι τῆς στεφάνων. Ἄγρια.] τουτέστι, χαλεπὰ κακοήθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀγρίων λαχανῶν, ἅπερ ἐστὶ τὸν γεῦσιν καὶ πέψιν χαλεπὰ δύσκολά τε καὶ αὐστηρὰ καὶ γευσάρεστα. ἐνταῦθα καταγελᾷ τῆς μητρὸς τοῦ Εὐριπίδου, ἥπερ λαχανοπολεῖν λέγετο, ὡς προείρηται. Στεφάνους σωθηματιαίους.] τοὺς ἐκδολικοὺς, ἐργολαβημένους, ἐκδεδομένους, ἢ ἐκδοσίμους, καὶ τὸ σώθημα συμβληθέν. σώθημα γὰρ δηλοῖ τὸν ὁμολόγησιν σωθήκην, ἀπὸ τοῦ σωθέσθαι, καὶ σωάλλαγμα. Λῆμα.] ἡ μεγαλοψυχία, καὶ ἀνδρεία, τὸ θάρρος τῆς ψυχῆς. Κομψότερον.] εὐχρηστότερον, ἀξιοστρεπέστερον, εὐτακτόστερον. Αναπέφανεν.] ἀνεφάνη. Κατεστωμύλατο.] ἐφλυάρησεν, ἐφλωαφεύσατο. ὅθεν καὶ στωμύλματα, φλωαφεύματα καὶ ἀλήματα λέγεται. Οὐκ ἄκαιρα.] τουτέστι. καίρια. Φρένας ἔχουσα, καὶ πολύπλοκον νόημα.] νοήσεις φρονίμη, καὶ ποικίλους, ποικίλα τε νοήματ' ἔχουσα. Ἀσώφρα.] ἄφρονα καὶ οὐ σίν οὐκ ἔχουσα. Πιθανά.] πιστότητος ἄξια πάντα.

A na, καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα. Ἡσύχιος. Εν τῇ μυρρίναις] μυρρίνη, ἡ καὶ μυρσίνη, εἶδος φυτοῦ, ἐξ οὗ στέφανοι ἐποιοῦντο. καὶ τούτοις οἱ ἄρχοντες ἐστεφανοῦντο. Εμπολῶμεν.] ἐμπολᾶν, ἀγοράζειν, πιπράσκειν, πωλεῖν. ἐμπολᾶσαι ἢ, πρίασθαι, ὠνεῖσθαι. Στεφάνους σωθηματιαίους] Σ. οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. Αλλως. σωθηματιαῖοι, οἱ ἐργολαβημένοι, καὶ ἐκδεδομένοι. Ἡσύχιος. ἀλλὰ βέλτιον εἰ καλοίης στεφάνους σωθηματιαίους τοὺς ἐκ σώθηματος, εἴτε σωθήκης τοῦτο πιπράσκοντος, καὶ τοῦ ὠνεμένου ποιεμένους. καὶ οὓς ἐν τῇ σωτεθειμένῃ, σωδοκούσῃ, καὶ διωρισμένῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ διδόσθαι δεῖ. πᾶν γὰρ ὅπερ ὑπὸ τῆς ἐργοδότου δίδοται, καὶ ὑπὸ τῆς ἐργολάβου λαμβάνεται καὶ σωθήκας ἑκατέρωθεν πεποιημένας, τὸ ἔργον σωθηματιαῖον κυρίως λέγεσθαι δικαίως, τουτέστι καὶ σωθήκας, ὥσπερ ἐνταῦθα. τὸ γὰρ σώθημα, εἴτε σώθεμα, καὶ σωθήκη ταυτόν. τούτων καὶ Αθηναίος ἐν τῷ περὶ τῆς δειπνοσοφ. μέμνηται. σωθηματιαῖοι στέφανοι, φησὶν, ἐργολαβημένοι, καὶ ἐκδόσιμοι. Αριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις,

Πλέξαι στεφάνους σωθηματιαίους εἴκοσιν.

Ετερον αὖτι λῆμα.] στίχοι μικτοὶ ἐπῶν. τὸ δὲ λῆμα, ἀξία, ἀνδρεία, φρόνημα. κέρδος.

Τοιοῦτον γὰρ ὁ παῖς ὅδε λῆμα φαείνει.

Αριστοφάνης ἐν Νεφέλαις,

Λῆμα μὲν πάρεστι τῷδε οὐκ ἄτολμον.

ἤγουν τολμηρόν καὶ λῆμα θούριον, τὸ πολεμικὸν φρόνημα. Σ σημείωσαι μέν τοι τὸ λῆμα. ὅταν κέρδος σημαίνει ἐν δυοῖν λλ γράφεται. λῆμμα παρὰ τὸ λαμβάνω. Κατεστωμύλατο.] στωμύλος, λάλος, πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῆς λόγων, ἀπατεών, κόλαξ, φλύαρος. ὅθεν τὸ ῥῆμα στωμύλλω, καὶ στωμύλλομαι, καὶ κατεστωμύλλομαι. καὶ στωμυλία, ἡ καὶ ἀστειότης ἀπάτη προερχομένη. οὐκ ἄκαιρα ἢ, τουτέστι καίρια, καὶ καιρὸν λεχθέντα.

B

C

D

Τῆς ὕβρεως ἡμῖν τὴν αἶσλεα φανερὰς δοῦναι δίκην.

Μν. Τὸ μὲν ὦ γυναῖκες ὀξυθυμεῖσθαι σφόδρα

E

Εὐριπίδῃ τοιαῦτ' ἀκούσας κακὰ

Οὐ θαυμάσιον ἐστ' οὐδ' ὅπως ἐῶν τὸν χολήν.

Κἀμοὶ γὰρ ἔγωγ' οὕτως ὀνοίμην τῆς τέκνων,

Μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον εἰ μὴ μαίνομαι.

Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλοισι χρὴ δοῦναι λόγον.

Αὐταὶ γὰρ ἐσμὲν οὐδεμί' ἔκφορος λόγου.

Τί ταῦτ' ἔχουσαν κεῖνον αἰτιώμεθα,

Βαρέως τε φέρομεν, εἰ δύ' ἡμῖν ἢ τρία

Κακὰ ξυνειδὼς, εἶπε δράσας μυρία.

Εγὼ γὰρ αὐτὴ, πρῶτον ἵνα μὴ ἄλλον λέγω

Ξυνοῖδ' ἐμαυτῇ πολλ' ἐκεῖνο δ' οὖν

Δεινότατον ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,

Ο δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδειν ἦν δέ μοι φίλος

Iniuriæ nobis virum manifesto dare pœnas.

MN *Quòd quidem ô mulieres acriter irascamini admodum*

Euripidi, talia audientes conuicia,

Non mirum est, neque quòd inferuescat bilis.

Etenim ipsa ego ita adiuuer filiorum causa, & ipsis fruar

Odi virum illum, nisi insanio.

Verumtamen inter nos inuicem oportet dare & reddere rationem,

Ipsæ enim sumus, & nulla enunciatrix orationis nostræ.

Quid hæc vitia habentes, illum accusamus?

Grauiterq; ferimus, si duo nostrûm vel tria

Mala cognoscens dixit, cùm fecerit infinitas fabulas.

Ego enim ipsa primùm, vt ne aliam dicam,

Conscia sum mihi ipsi multorum malorum. Illud verò certè

Indignissimum est, cùm sponsa quidem fui tres dies,

Et maritus apud me erat dormiens, erat mihi amicus,

F

G

BOVRDINVS. Υβρεως.] ἀσελγείας. Περιφανῶς.] ἀντικρυς καὶ ἐμφανῶς. Ὀξυθυμεῖσθαι.) βαρέως